

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ G. A. ALINGTON

ΜΙΑ ΓΑΤΑ Κ' ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ!

ΤΑΝ πρωτογνώρισα τον Ίθωρ Ράμοσι, ήμουν κομψώτορ στο κολλέγιο του "Ετον κ' εκείνος μαθητής. Συμπάθησα άμέσως τόν Ή-επινο και χαριτωμένο αυτό νέο, ο οποίος δεν άργησε να γίνη διάσημος στο κολλέγιο γιά τή ζωηρά φαντασία του, αλλά και γιά τίς τρέλλες του!... Κατόπιν, γιά ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, δεν έβυχε να τόν συναντήσω. "Ήξερα μονάχα, πώς είχε μηή στη Στρατιωτική Σχολή. Τέλος μιά μέρα τόν είδα στο δρόμο, και με χαρά δέχτηκα τήν πρόσκλησή του να γευματίσουμε μαζί στη Λέσχη του. Κατόπιν θά πηγαίναμε να παρακολουθήσουμε τούς άγώνες του κρίκετ.

Μετά τó γεύμα, πήγαμε κα καθήσαμε σέ μιά άκρη, στο καπιτοήριο τής Λέσχης. Μ' ενδιαφέρον κύτταζα τά μέλη τής Λέσχης· άξιωματικούς συνταξιούχους ώς επί τó πλείστον. "Ο νεαρός φίλος μου μού έλεγε τά όνόματά τους και τ' άνδραγαθήματα τους κατά τόν τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο. Μεταξύ αυτών, ήταν κι' ένας κύριος, ήλικιωμένος, με ώραο στρατιωτικό παράστημα και με συμπαθή φυσιογνωμία, ο οποίος κίνησε άμέσως τήν προσοχή μου. Καθώς διέοχιζε τήν αβουσα, μιά γάτα πού βρισκόταν κρωμμένη κάτω από μιά πολυθρόνα, έτρεξε κοντά του, άρχισε να γουργουρίζει και να τρίβει τó κεφάλι τής άπάνω στο πόδι του. "Εκείνος στάθηκε, τή χείρσε και κάτι έιπε σ' ένα γκαρσόνι πού περνούσε κοντά του. Σε λίγο, τó γκαρσόνι έπέστρεψε με μιά κοίπα γεμάτη γάλα, τήν όποια τοποθέτησε κάτω, μπροστά τή γάτα. "Ο γέρος κύριος στάθηκε και μ' ένα χαμόγελο καλωσύνης, κύτταζε τó ζωό, πού έπινε με άπόλαυση.

"Εκείνη τή στιγμή ο Ίθωρ, τόν όποιον είχαν καλέσει στο τηλεφώνο, έπέστρεψε κοντά μου. Του διηγήθηκα τί είχα δη και τόν τρόπο πού είχα ήταν ο συμπαθητικός αυτός γέρος. "Ο φίλος μου έριξε μιά ματιά πίσω του και κατόπιν, χαμηλώνοντας τή φωνή του, μού έιπε:

—Αυτός είναι ο θεός μου, ο Σέρ Τζάσπερ Ούλμοτ. Δεν ήξερα πώς θρίσκει στο Λονδίνο. Κι' ούτε θέλω να με ίδι, γιατί άσφαλώς θά με καλέσει να δείπνησω, άπόψε, μαζί του.

Και, λέγοντας αυτά τά λόγια, ο Ίθωρ κάθηκε με τήν πλάτη του γυρισμένη στη σάλλα.

—Φαίνεται πώς ο θεός σου, έχει ιδιαίτερη συμπάθεια στις γάτες! είπα.

—Δέν έχει άδικο, αφού χρωστάει τήν εύτυχία του σέ μιά γάτα! είπε ο Ίθωρ. Και τó πιο νόστιμο είναι, ότι ο Σέρ Τζάσπερ δεν άγαπούσε άλλοτε τά ζώα...

—"Όπωσδήποτε, φαίνεται ν' άλλαξε τώρα, έντελώς...

—Ναι! Κι' αυτή ή άλλαγή συνέβη έντελώς ξαφνικά, μέσα σέ μιά νύχτα!

—Αλλά έξηγήσου, φίλε μου, δέν σέ καταλαβαίνω!...

—Μιά γάτα έγινε έφορμή να παντρευτή τή γυναίκα πού άγαπούσε, μιά πάμπλουτη νέα, ή όποια, όταν πέθανε πρό είκοσι χρόνων, του άφησε όλη τής τήν περιουσία. "Η νέα αυτή, ή μίς Τζέιν Σμιθερς, όπως τήν έλεγαν, είχε γονε'ς πού όνειρευόταν ούσαν γι' αυτήν πολύ καλύτερο γάμο. "Η μητέρα τής μάλιστα σφλοδοούσε να κένη γαμβρό εύπαριδίη, γιατί ήταν γυναίκα πού τής άρεσαν τά μεγαλεία. Φανταστήτε, φορούσε σχεδόν πάντοτε ένα περιδέραιο από μπριλλάντια, ένα υπέροχο κόσμημα πού άξίζει όλόκληρη περιουσία. Στο περιδέραιο αυτό και στή γάτα, ο θεός μου τά χρωστάει όλα...

—Χρωστάει, τί; Έξηγήσου καλύτερα!

—"Ακουσε... "Ο θεός Τζάσπερ δέν είχε καμιά σχεδόν έλπίδα έπιτυχίας όταν άγάπησε τήν κό-

ρη τών Σμιθερς. "Ήταν τότε ένας άσημος και φτωχός άξιωματικός. "Ο πατέρας του είχε σπαταλήσει τήν περιουσία του στις Ιπποδρομίες, είχε πουλήσει ένα-ένα τά κτήματά του, ώς πού μιά μέρα αυτός κι' ή οικογένειά του βρέθηκαν περιωρισμένοι σ' ένα σπιτάκι κοντά τόν Κένονγκτον. Γι' έλπίδες μπορούσε νάχη ο θεός μου, σάς ρωτώ ; "Αυτόσο, είχε τήν τóχη με τó μέρος του...

—Μά ή γάτα ;... Δεν τή βλέπω να παρουσιάζεται ακόμα...

—"Ω! Θάρρη κι' αυτή με τή σειρά τής... Σε άς έλεγε λοιπόν, ότι ο θεός Τζάσπερ φλερτάρει με τή Τζέιν. Φυσικά, οι γονε'ς τής δέν είχαν καταλάβει τίποτε. "Ελάχιστα τόν γνώριζαν και με κάποιο ένδοξασμό είχαν δεχθί να τόν καλέσουν ένα βράδυ σέ δείπνο γιά να εύχαριστήσουν τή κόρη τους. Στο τραπέζι, έκτός από τόν θεό μου, δέν ύπήρχε άλλος καλεσμένος. Μονάχα μιά φίλη τής Μίσερς Σμιθερς, ή όποια είχε πάει να μείνει λίγες μέρες κοντά τους.

"Η κουβέντα στέ τραπέζι ήταν μάλλον άνιαρή κι' ο θεός Τζάσπερ είχε πάρει τή γενναία άπόφαση, μετά τó δείπνο, τήν ώρα πού θά πήγαμε με τόν οικοδεσπότη στο καπιτηήριο, να τού όμολογήσει τήν αγάπη του γιά τή Τζέιν.

"Ενώ κάπνιζαν τά σιγάρα τους, ο γέρο-Σμιθερς άρχισε να διηγήται πώς άπέκτησε τή μεγάλη περιουσία τει και να λέη πόσο φοβόταν τούς λαπούτες, οι όποιοι άσφαλώς θά είχαν τó μάτι τους άπάνω σ' άνεκτίμητα κοσμήματα τής γυναίκας του και προπάντων στο περιδέραιό τής...

"Ο ναύμιος ο θεός μου, άντελήθη πώς έπρεπε με κάθε τρόπο, ά διακόπη τή κουβέντα, γιά να προφθάσει να μιλήσει ο ίδιος γιά τó ζήτημα πού τόν άπασχολούσε, προτού πάει στο σαλόνι, όπου είχαν άποσυρθί κιόλας ή κυρίες... Και πράγματι, σέ μιά στιγμή πού ο γέρο-Σμιθερς σάπασε γιά ν' άνάψη άλλο σιγάρο, έλαβε αυτός τόν λόγο. Με συγκινητικά λόγια, έξέφρασε τó βαθύ αίσθημά του γιά τήν άγαπημένη του Τζέιν και τάλμησε να ζήτηση από τόν γέρο-Σμιθερς τή συγκατάθεσή του γιά να τήν κάνει γυναίκα του...

—"Υποθέτω πώς ο Σμιθερς τόν άποψήρε, έ;

—"Α! "Ο Σμιθερς δέν είπε πολλά λόγια. Μονάχα κοκκίνισε σαν παλιζάκι, και φώναξε ξγρια:

—Γκρεμοτσακίσου από τó σπεί μου, παληόπαϊδο!...

Συγχρόνως όρμησε άπειλητικά, με τή γροθιά σφιγμένη, έναντιον τού έρωτευμένου νέου.

...Μά τήν ίδια στιγμή όλα τά όφτια του σπιτικού έόθθησαν...

—Γιά ποίό λόγο ;

—Περιμένετε και θά ίδιητε, είπε ο Ίθωρ. "Ο θεός Τζάσπερ μπορεί να μίην είναι πολύ έξυπνος. "Αυτόσο, εκείνη τή στιγμή σκέφθηκε άμέσως πώς τó καλύτερο πού είχε να κάνει, ήταν να τó σκάσει, προτού άναφούν πάλι τά φώτα. Γι' αυτό, έπεσε χάμω με τά τέσσερα και άπομακούνθηκε προσεκτικά, ενώ ο Σμιθερς βλαστημούσε και σκουνοτουφλούσε άπάνω στα έπιπλα. "Ήταν χειμώνας τότε και ύπήρχαν στρωμένα κάτω παχειά ταπέτα.

"Ετσι ο θεός Τζάσπερ υπόφερε να προχωρήσει και να βγή από τó δωμάτιο, χωρίς να τόν άντελήθη ή οικοδεσπότης... Βρισκόταν τώρα μέσα σ' ένα άλλο δωμάτιο, σκοτεινό κι' αυτό, φυσικά, και προσπαθούσε να βγη στο χάλι. "Αλλά τή στιγμή εκείνη — ομειώσατε ότι βρισκόταν πάντα με τά τέσσερα — άκούσε μιά φωνή, εκεί κοντά, πού έλεγε:

—"Ω! Είναι ή ψιψίνα! Ψίτ! Ψίτ! "Ελα δά, ψιψινάκι μου!...

"Ήταν ή φωνή τής Μίσερς Σμιθερς! "Ο θεός Τζάσπερ κατάλαβε τότε πώς είχε μηή στο σαλόνι! "Η θεός του — όπως φαντάζεστε — ήταν αρκετά δυσάρεστη. Σε κερθήτε πώς βρισκόταν

—"Ο σέρ Τζάσπερ Ούλμοτ έρχεται συχνά στη Λέσχη ; ρώτησε.

χάμο με τὰ τέσσερα, σ' ένα ξένο σαλόνι, μ' έναν εξαγριωμένο πατέρα ξοπίσω του, ο οποίος τον γύρευε για νά τον πετάξει έξω με τίς κλωτσιές!... "Έτσι δέν τού έμενε, παρά να κάνει εκείνο που έκανε..."

-Νά κάνει τί; ρώτησα περίεργος.
-Νά γουργουρίζη και νά νιαουρίζη σ'ην γάτα!.. Νιαουρίζε μάλιστα περίφημα... συμπαθητικά και παρακλητικά! 'Όσο τόσο τού παράκανε, γιατί ή κυρίες συγκινήθηκαν με τὰ παθητικά νιαουρίσματά του, κι' όσο εκείνος νιαουρίζε, τόσο εκείνες τόν φώναζαν χαιδευτικά! Τότε ο θεός μου, κουρασμένος να περπατά με τὰ τέσσερα, κάθισε χάμο σταφυροπόδι κι' εξακολούθησε νά νιαουρίζη και νά γουργουρίζη! Πόση ώρα βόσαστε αυτό, ούτε ο ίδιος δέν ήξερε! Κι' ενώ νιαουρίζε, σκοπεύονταν με τί τρόπο θά κατώρθωνε νά ξεψύχη προτού ανάσθωνε τὰ φώτα, που μωραϊώς θάναθαν από τή μιά στιγμή στήν άλλη. Τότε συνέβη κάτι ανέλπιστο...

-Τί συνέβη;
-Πίσω από κάποια άλλη πόρτα του σαλονιού, άκούστηκε ένας θόρυβος κι' ή πόρτα άνοιξε απότομα, ενώ ή φίλη τής Μίσις Σμιθερς ξεφώνισε:

-Θέο μου, είνε ο Φίντο μου, ο σκύλλος μου, που δέν μπορεί νά ύποφέρει τίς γάτες!...

"Η Μίσις Σμιθερς κατατρομαγμένη, φώναζε νευρικά:

-Θέο μου! Τό γατάκι μου! 'Ω! 'Η ψύχια μου!... Φώναζε λοιπόν τού παληόσκυλλο σου, 'Αμάλια!...

-Τότε, εξακολούθησε ν' 'Ιθάρ, ο θεός μου έκανε κάτι πρωτόκ! Ρίχτηκε εναντίον του μικρού, μαλλιαρού σκυλλιού που είχε μπη στή σάλλα και τ' άρπαξε από τó λαϊμό... 'Αλλά με τήν απότομη αυτή κίνηση, μέσα στό σκοτάδι, χτύπησε δυνατά τó κεφάλι του άπάνω στό πόδι του πίσου. Παρ' όλο τόν πόνο που ένοιωσε, είχε ήν έτοιμότητα νά εξακολουθήσει νά νιαουρίζη, άγρια γάρα κι' άπειλητικά... Κάποιον έσπευσε νά φύγη από ήν πόρτα, που είχε ανοίξει ο Φίντο, εξακολουθώντας νά νιαουρίζη και μάλιστα, πράγμα παράενο για μιά γάτα, έκλεισε τήν πόρτα πίσω του!... Στάθηκε λίγο πιο πέρα, για νά πάρη άναπνοή. Ζάρωσε λοιπόν άπ'ά...ω σέ μιά ψάθα, μπροστά στό τελευταίο σκαλοπάτι τής μεγάλης σκάλας... Δέν είχε προφθάσει, καλά-καλά, νά συνέλθη και προτού προλάβη νά σκεφθί τί έπρέπε νά κάνει, εφαιρικά άντελήφθη πώς κάποιος κατέβαινε τή σκάλα, γρήγορα και πατώντας ελαφρά. 'Ο θεός Τζάσπερ θέλησε, έκείνη τή στιγμή, νά σηκωθί και νά κρυφθί, με δέν πρόφθασε! Γιατί εκείνος που κατέβαινε, άνύποπτος για τó εμπόδιο που βρισκόταν μπροστά του, σκόνταψε άπάνω του, τόν παρέσυρε, κι' οι δύο μαζί κυλιόταν άπάνω στό πλακοστρωμένο κάλ...

Τήν ίδια στιγμή, ο ύπηρετής παρουσιάστηκε με δύο μεγάλα άσημένα καντηλιέρια και στάθηκε κατάπλητος!... Καταλάβατε τί είχε συμβί;

-Όχι, φίλε μου, είμαι περίεργος νά τέ μάθω!

-'Ο άγνωστος που κατέβαινε τίς σκάλες και σκόνταψε άπάνω στόν θείο Τζάσπερ, ήταν ένας τολμηρός λαποδότης! Κρατούσε άκόμα στό χέρι του τó μπυλιανένιο περιδέραιο που είχε κλέψει τή Μίσις Σμιθερς. Αύτός είχε σβήσει τόν γενικό διακόπτη τού ηλεκτρικού, ύπολογίζοντας πώς θά πρόφτανε νά φύγη με τή λεία του. 'Η έξωπορτα είχε μείνει έπιτηδες άνοχη κι' ο άθλιος θά είχε κατορθώσει νά φύγη, άν δέν βρισκόταν ο θεός μου στή μέση... Τά παρακάτω, τά φαντάζεσαι, ποτεύω!... 'Ο θεός Τζάσπερ έγινε ο ήρωας τής βραδυάς έκείνης!... Είχε χτυπήσει τó κεφάλι του, ενώ πάλευε μ' έναν επικίνδυνο διαρρήκτη κι' είχε δείξει καταπληκτική έτοιμότητα πνεύματος!!"

"Επακολούθησε ή συμπόλιση:

-'Ω! πώς νά σάς εύχαριστήσω; Έλεγε ο Σμιθερς.

-Κύριε Σμιθερς, μιά χάρη σάς ζητώ μονάχα! τού άπάντησε ο θεός μου. Τήν κόρη σας!

-Πάρ' τήν, φίλε μου. 'Η κόρη μου είνε δική σου!...

Κι' έτσι, ο θεός μου έκανε τήν τύχη του!... Πώς θέλετε λοιπόν νά μήν άγαπά έξαιρετικά τίς γάτες! Και τώρα-σμπέρανε ο 'Ιθόρ-άν πρόκειται νά παρακολουθήσουμε τó μάτ του κρικέτ, θαρρώ πώς είνε άρα νά φύνομε. Πηγαίνετε νά πάρετε τó επανωφόρι σας, κι' όλοι θά σάς περιμένω στήν έξοδο.

Προχώρησα στό μικρό διαμέρισμα, όπου κρεμοϋσαν τά έπανωφόρια κι' έβασα στόν ύπάλληλο τόν αριθμό μου. 'Εκείνη τή στιγμή είπα τόν ήλικιωμένο κύριο, τού όποιου τήν ιστορία μου είχε διηγηθί ο φίλος μου. Είχε πάρει τó καπέλλο του κι' έφευγε από τή Λέσχη. Δέν έβρω για τί ρώτησα τόν ύπάλληλο:

-'Ο Σερ Τζάσπερ Ούλμπετ έργεται συχνά στή Λέσχη;

-Κάθε βράδυ, μιά άπάντησε ο ύπάλληλος. Τόν ζήτητε βέβαια; Είνε πάμπλουτος... Μά έχει μιά μανία... Τίς γάτες... Είνε μάλιστα... Πρόεδρος τής 'Εταιρείας Προστασίας τών Γάτων... Καί ξεθεύει γι' αυτές τó ένα δέκατο τών εισοδημάτων του.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

-Τά μεγαλύτερα φύλλα τά έχει ένα δέντρο τής Κιντίας 'Αφρίκης, όνομαζόμενο εφυλιόδεντρο.

-Γά νά λάβετε μιά ιδέα τού μεγέθους τών κώνων άπό τού δέντρου, άρκει νά σάς πούμε ότι με ένα άτ' αύτα μπορεί κάλλιστα μιά σύγχρονη Έβα νά οικισθή ολόκληρη τή γιμανότητά τής!...

-Τά φραιότερα και άκριβότερα χρώματα παράγονται από τόν χυμό τού καρδιού.

-Τό σύστημα τής στενογραφίας έχει ανακαλυφθί από τόν Ξενοφάντα!

-Στό 'Αννόβερο τής Γερμανίας, ο έλκοκίτης μιάς άγροκίας παρασημοφορήθηκε από τήν 'ΕΓερμανική 'Ενωσι Πολυτέκωνο έπειδή ή γυναίκα του τού χάρισε κατ' αύτάς τó τριακοστό παιδί του!...

-Στήν 'Αγγλία 500 γυναίκες εξασκούν τó επάγγελμα τής όδοντολόγου.

-Τά πó άντισεισμικά κτίρια όλου τού κόσμου είνε ή Γιαπωνέζικη παγόδες.

-Απόδειξις τής άντοχής των αυτών είνε ότι ή περισσότερες διατηρούνται σέ άριστη κατάσταση, μολοντί έχουν περάσει 800 και 1000 χρόνια από τήν έποχή τής κατασκευής των και έντομιστά ή έχουν γίνει άπειροι σιαιμοί.

-Οι μόνο άνθρωποι, οι όποιοι άνέκαθεν ζούζαν τó μουστάκι τους, ήσαν οι 'Ιθαγενείς τής 'Αλάσκας.

-Στίς 'Ινδίες, κάθε 'Ιθαγενής, ο όποιος θά σιμμετάσχη στή μεγάλη θρησκευτική γιορτή, πού γίνεται κάθε τρία χρόνια στήν πόλι 'Ελλορ τής περιφέρειας Μαζράς, είνε έθιμο ν' αναγράφη τó όνομα τού Βούδδα 10.000.000 φορές σέ ειδικά λευκάματα!...

-Στό Σιάγκο, κάποιος Ουόλτερ Σόφο, ήλικίας 106 χρόνων, ζητεί εργασία.

-'Η άγγελία του, τήν όποία κατεχώρησε σέ μιά εφημερίδα, έχει ως έξης:

-'Ανθρωπος ήλικίας 106 χρόνων, δραστήριος και γενναίος ήμεινίσκος, μορφωμένος, γλωσσολογικός, ζητεί άνάλογο θέσλο.

-'Ενας Κινέζος, ήλικίας 40 χρόνων, παντρεύτηκε και κατόπιν χάρισε 35 με τή σειρά γυναίκες!...

-Τό περιεργό είνε ότι ο πολύγamos αύτός ζή σήμερα με τήν τριακοστή έκτη γυναίκα του.

-Όταν παντρεύτηκε ήταν 18 χρόνων.

-Στή Σουατία 169 όνόματα βουδών έχουν πρώτη-πρώτη τή συλλαβή εΜΠεν.

-Στήν πόλι 'Αντζελς Κάμπε τής Καλιφόρνιας, έγινε τελευταία ένα άγόνισμα πηδιμάτων, στό όποιο έλαβαν μέρος 250...βατράκια!...

-Τό περιεργό αυτό άγόνισμα, τó όποιον άφαναθήκε εις άνάμνησιν τής έξομνήσεως τών πρώτων χριστοδότην, τó παρακολούθησαν με ζήσην ένθουάερον 20.000 θεαταί.

-Τό μεγαλύτερο πόδημα-13 πόδια και 1 ίντσα-τό έπέτυχε ένας από τούς διαγωνιζόμενους βατράχους, ο όποιος κατόπιν μεταφέρθη και παρεδόθη στό Ζωολογικό Μουσείο.

-'Ενας γαιοκίτην στό 'Οντάριο σόκλασε τήν πύ προτοφανή συγκίνηση, πού μοιρεί νά δοκιμάσει άνθρωπος.

-'Ο γαιοκίτην αυτός είχε άγοράσει μιά σόμπα και τήν πρώτη μέρα τής λειτουργίας τής μέσα στήν τραπέζαρία, άρχισε ν' άκούη νά βγαίνων μέσ' άτ' αύτην μουσική νότες, πού σέ λίγο μεταγράφησαν σέ πραγματική μουσική!

-Αηλαδή, όπως εξακριβώθηκε κατόπιν, ή σόμπα αύτη δεχόταν κατά μυστηριώδη τρόπο διάφορα ραδιοφωνικά προγράμματα, δίχως άπόσο να έχει κανένα έλεκτ ραδιοφωνικό προγράμματα.

-Τό καταπληκτικό αυτό γεγονός δημιούργησε σοβαρές έπισημονικές συζητήσεις στόν 'Όπτο, και ένας ειδικός από τó Τορόντο άνέφερε ένα παρόμοιο περιστατικό, τó όποιον είχε συμβί πριν από τρία χρόνια σ' ένα άνθρακίλιο τής 'Αμερικανικής πόλεως Βισκονίν.

-Στήν περίπτωση αύτη, όταν ο άνθρακίλιος άνοιξε τή βρύση πού βρισκόταν μέσα στό μαγαζί του, για νά ποτίση τά λουλούδια, άρχισε ν' άκούη μελωδίες πού έβγαναν από τόν σωλήνα τής.

-Υπάρχουν πολλά λουλούδια, τών όποίων τó άρωμα είνε τόσο δραστικό, ώστε έξολοθρεύει πολλά είλη μικροβίων.

-'Η μυρωδιά, παραδείγματος χάριν, τού άγριοκάρδου μοιρεί νά σκοτώνει μικρόβια σέ 35 λεπτά τής ώρας. 'Η μυρωδιά τής κανέλλας σκοτώνει μικρά είδη μικροβίων σέ 12 μόνον λεπτά. 'Η μυρωδιά τού φουμαριού σέ μισή ώρα ξεπατρεύει κάθε μικρόβιο τής φυλοκονέντας. Τήν ίδια δραστηκότητα έχει και τó άρωμα τού δισίου.

-Τά μικρόβια τού τύπου έχει άποδεχθί ότι σκωτώνονται από τó άρωμα τής κανέλλας σέ 10 λεπτά.

-Τόν τελευταίο μήνα ή Αυστραλιανή έφημερίδες άνέγραψαν μιά καταπληκτική είδηση, σχετικά με έναν νέγο - κάποιος τής Μελβούρνης - ο όποιος στά καλά καθούμενα έγινε...λευκός!...

-Τ' όνομα τού άνθρώπου αύτου είνε Σιμόν Γκαυαριέλ και γεννήθηκε στή Μαυριτανία, έδώ και 40 χρόνια.

